

F O O T B A L L

Insemnări caracteristice

DUPA VICTORIA NEMERITATA A ITALIEI

Inainte de match a domnit un optimism pe deplin justificat — Cu zece echipieri, Ungaria a dominat pe invingatori. — Dece n'au câștigat ungurii. — „Suntem mulțumiți că am putut smulge două puncte” ne-a spus Vitorio Pozo, căpitanul național al Italiei

DELA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL

BUDAPESTA. — S'a consumat în sfârșit, unul din marile matchuri ale calendarului internațional, despre care s'a scris atât de mult și se va mai vorbi vreme îndelungată.

Prin telefon și telegram am transmis impresii fugitive și momentele tehnice esențiale, necesare unei sumare și rapide reconstruirii a partidei Italia — Ungaria. Complectarea celor publicate până acum, începe cu reportajul de astăzi, în care veți găsi opinia noastră obiectivă și însemnările caracteristice, asupra întâlnirii de acum trei zile.

IN AȘTEPTAREA MARELUI MATCH

Fără să fi fost finala unei competiții internaționale, sau să fi avut ca scop tranșarea supremăției europene, matchul Italia-Ungaria a depășit interesul scontat de chiar conducătorii federațiilor respective.

S'a putut înregistra în lumea fotbalului o atmosferă asemănătoare celei care a precedat de pildă — senzația anului 1932: matchul Anglia-Austria.

Budapesta a găzduit Duminică 8000 de străini, toți atrași de magnetul matchului.

După date oficiale statistice, 2000 de persoane au venit din România, 3000 din Italia, 1500 din Austria, iar restul jugoslavi, cehoslovaci și elvețieni.

Aspectul cosmopolit al Budapestei, cu locurile pline de străini și străzile transformate în auto-dromo pe care mașini arhipline și zgometoase goneau cari înotro, n'a adus nici o alterare...

OPTIMISMULUI UNGURESC

Intr'adevar, nu cred să fi fost un singur ungur care să nu fi manifestat optimismul exuberant în așteptarea matchului.

Că toată lumea din Pesta nu avea alt subiect decât întâlnirea cu „azurii” nu e de mirare, dar ca absolut tot ce e sportiv în Ungaria să sconteze o înfrângere italiană, a însemnat pentru noi străinii, oameni de alt temperament, o o altitudine inexplicabilă.

Aveau ungurii o încredere oarbă și nu puteai să-i convingi de contrariu nici în raptul capului.

Chehnurul, gofulul, negustorii, intelectuali, laici ca și specialiști, jucători și oficiali, într'un cuedat toată lumea aștepta o victorie maghiară. În presa puteai citi: „vom câștiga cu 3-1” sau „astăzi vom da examenul de consacrară sau „până la ora trei ungurii vor mai fi în locul al doilea al clasamentului, seara însă vor ocupa locul întâi. Deci în toată presa un limbaj de un optimism extraordinar.

Explicația acestui sentiment pentru marile publice era faptul că „fața Austriei, Ungaria a scos un drac, chiar la Viena. Iar specialiștii se orientau după faptul că echipa opusă Vienei fusese ameliorată.

Adăugând ca referințe asupra italianilor nu erau cele mai favorabile și mai ales faptul că patru zile înaintea matchului dela Pesta, selecțiunea italiană fusese bătută cu 1-0 de o mică echipă de club din Treviso și veți avea o explicație sumară a încrederii ungare.

Dar această atmosferă a folosit și încă într-o măsură destul de mare organizatorilor.

45000 DE SPECTATORI

au asistat la match. Atâtea locuri erau disponibile pe terenul Ferencváros. Și nu exagerăm spunând că dacă mai erau alte 45000 de locuri, nu rămăneau neocupate.

S'a jucat cu „casa închisă” — cum se spune în lumea teatrului — și rețeta de 4 milioane de lei era realizată cu șase zile înaintea matchului. Casierul federației ungare ne spunea: „am avea mare noroc, dacă ar ploua, căci pe lângă că rețeta care în orice caz este realizată, am încasa în plus și o asigurare de aproape 3 milioane de lei. Pe lângă asta, pe un teren desfundat am avea o șansă în plus în fața italienilor”.

La ora prânzului, toate drumurile cari duceau spre teren erau aglomerate de automobile, iar tramvaiele în lanțuri chilometrice, făceau circulația imposibilă.

Mii de poliști au putut menține o ordine destul de relativă; iar la ora 3, în repetate rânduri jandarmii au fost silșiți să sarjeze mulțimea. Terenul a avut un aspect impresionant.

CUM S'A PURTAT ACEST PUBLIC?

Iată prima din caracteristicile acestui mare match.

Aproape toți spectatorii erau înar mați cu un mic megafon de carton. În loja oficialităților, doctorul Fodor, d. Kenyeres și ceilalți erau în posesia prețiosului instrument multiplicator...

Vă închipuiți vacarmul pe care-l produc zece de mii de spectatori strigând toți odată. Și apoi, vacarmul nu dura un minut sau două, ci tot timpul matchului.

Străinilor cari au asistat la match, ungurii le-au dat o lecție nemaiomenită.

Au arătat cum se susține o echipă, cum o îmbăbățești prin strigăte și cum se transmite unei echipe entuziasmul spectatorilor. Și au fost momente când aveai impresia că echipa ungară e purtată ca de un torent, de strigătele sacadate: „hui, hui hoira” sau „tempo magiarok”!

pe cari zece de mii le strigau în unison până li se stinge glasul.

Publicul acesta, de un sovism fără pereche, a avut momente în cari lipsa de sportivitate scandaliza.

Toldi își trântea adversarul, îl călca în picioare și toată lumea aplauda. Multe alte scene de acest calibru ca: escortarea arbitrilor de jandarmi cu săbiile în mână, intrarea italianilor după pauză în hulaile mulțimei, aruncarea câtorva bu-

După pauză, echipa trebuia modificată.

În loc să fi jucat cu patru înaintași, trebuiau să mențină quintetul ofensiv. Căpitanul național ungur îl trecuse pe Polgar fundas, iar la înaintare au rămas numai patru jucători.

Și interesant e, că deși cu o înaintare descompletată, ungurii se fixaseră în câmpul italianilor. Și e sigur că dacă aveau la dispoziție cinci înaintași, egalau și câștigau. Repetăm deci: Căpitanul național ungur a greșit, dovedind că-i lipsește esențiala calitate a unui selecționer: prevederea.

Căpitanul național ungur nu trebuia să se gândească exclusiv, să evite o mărire a scorului — deaceia l-a adus pe Polgar în linile defensive — ci trebuia să mențină înaintarea completă, ca să poată exploata faptul că echipa maghiară domina.

Dar greșala inginerului Nadas, nu rămâne singura explicație a faptului că, deși au dominat, ungurii au terminat învinsi.

În înaintarea ungurilor au fost câteva elemente extraordinare de slabe. După ce din minutul 18 nu mai erau decât patru înaintași, între aceștia se găsea o submediocritate ca

CALIGARIS

COMBI

ROSETTA

căți dintr-o bancă ruptă în Orsi, com- plectează tabloul.

Văzând cum se poartă publicul și se desfășoară jocul, ne gândeam zămbind la prietenia maghiaro-italiană de care se face atâta caz...

MATCHUL A DECURS ÎN NOTA DE SUPERIORITATE A UNGURILOR

După primele zece minute de joc, optimismul ungurilor căpătase o formidabilă justificare.

Ungurii au dominat dela început și ca să exprimăm în cifre raportul dintre cele două echipe, vom spune că ungurii au avut 60 de minute din match, 20 au fost ale italianilor și timp de zece minute jocul a fost egal.

Chiar în minutul 5, Toldi singur în fața porții italiene trimete mingea în public.

Situațiile acestea s'au repetat de multe, foarte emulie ori, în decursul matchului.

În general felul cum s'au comportat echipele, n'a lăsat nici o impresie. Jocul a fost lipsit de orice spectaculozitate și mulți străini cari n'au mai asistat la alte ediții ale matchului Italia-Ungaria, au fost brutal decepționați.

Întâlnirea de Duminică dela Budapesta, n'a oferit un spectacol clasic de football — și aprecierea presei ungare că nu poate fi comparată cu partida din ajun Ripensia-Hungaria Uipeșt ni se pare foarte justificată — ci o luptă pasionantă, între jucători pătimași.

Un mic război, cu răniți dintre cari unii au scăpat teferi, iar alții au ajuns la spital.

UNGURII AR FI PUTUT CÂȘTIGA MATCHUL

În minutul 18, echipa ungară a rămas în zece oameni. Fundasul Korany element extrem de valoros, se alesese cu o fractură a tibiei piciorului drept.

Din acel moment, străinii credeau că echipa ungară va succomba, mai ales că nu mult după ce părăsise Korany terenul, italienii deschisera scorul.

În zece oameni ungurii au fost superiori, au dominat realizând tot ce au avut în jocul de câmp. Au suferit însă extraordinar de pe urma neputinței lor de shot.

Nu mai în „zece” și ungurii ar fi putut câștiga. Căpitanul lor național greșise însă tactica.

Mikes — om lipsit de orice calitate — și un Toldi care 90 de minute nu căuta să facă altceva decât să-l răzune pe Korany, colegul său de club expediat la spital de Cesarini.

În restul echipei ungare, n'am observat nici un punct slab.

Hado un portar iscusit cu reflex formidabil, iute în mișcări. Doi fundasi robuști, cu mișcări sigure și intervenții foarte oportune. Sarosi a adăugat o nouă verigă, la lanțul partidelor în care e cel mai bun din „22”.

Un joc excepțional a făcut Szalay, mijlocușul drept. Iar la înaintare bătrânul Takacs II și tânărul Kemeny au fost cei mai neobosiți jucători.

„AZURII” N'AU FACUT IMPRESIA AȘTEPTATA

Toată lumea se aștepta ca italianii să facă față reputației și Orsi, Cesarini, Monti, Ferari să uluiască mulțimea. Nu s'a întâmplat însă lucrul acesta decât parțial.

Doi fundasi extraordinari, iată pe ne-au arătat „azurii”. Sunt căpitanii de când scriam că Rosetta și Caligaris sunt cei mai buni fundasi din Europa. Duminică ne-au întărit opinia care ne-o formasem după un match Italia-Austria.

Cei doi fundasi italieni au realizat Duminică o performanță senzațională. Nu e lucru curent ca în 90 de minute să nu faci, nicio greșală, în atac sau în degajări.

Împreună cu portarul Combi, se completează unul pe altul, încât adversarii nu pot găsi nici un moment o trecătoare spre poartă, chiar când isbutesc să treacă de mijlocuși.

Degajările lor au făcut o impresie colosală. N'am putea cita o ocazie în care să fi expediat mingea în tușă.

Despre halfi n'am putea spune mare lucru. Nu s'au văzut niciieri. Monti, celebrul Monti, senzația cam pionatului mondial din 1930, a făcut o figură extrem de modestă.

Înaintarea italiană dela care se așteptau lucruri mari, n'a arătat decât viteză deosebită. Altceva nimic. Orsi, în matchul de Duminică n'a confirmat nici pe departe faima. E drept însă că a fost marcat, dar n'a realizat mai nimic, nici când scăpa de adversarul său direct.

Interii au jucat 90 de minute de defensivă.

li găsea foarte des în apropierea ultimei linii defensive.

Borel II suplinitorul lui Meazza nu s'a impus cu nimic.

Au fost faze ofensive în care nu juca nici un rol. Afară de shotul din prima repriză, care a adus Italiei golul victoriei, n'a arătat nici o însușire de conducător de atac.

De extremul dreptă Guarisi, n'avem ce spune. A fost inexistent.

TREBUE SA SMULGEM DOUA PUNCTE

Căci e bine să se știe, că italianii au luat drumul Pestei, foarte pesimiști.

N'ar fi fost cătuși de puțin mirați dacă ar fi terminat învinsi. Oficialii lor nu aveau încredere în echipă și nu-i preocupa decât modalitatea de a smulge două puncte.

Vitorio Pozo ne spunea după match: „Știu că lumea e nemulțumită. Noi n'am avut altă pretenție la Budapesta, decât să câștigăm două puncte. Situația în Cupa Europei nu ne permitea să pierdem un singur punct. Cu orice preț trebuia să câștigăm cele două puncte.

Fără eforturi știam că va fi greu echipei noastre să realizeze acest lucru. Ea nu dispune niciodată de condițiuni bune, înainte de luna Februarie.

O NOTA BUNA PENTRU AMBELE ECHIBE

Independență de observațiile de mai sus, trebuie să recunoaștem un lucru: atât echipa Italiei cât și a Ungariei, sunt în condiții fizice perfecte.

90 de minute joacă într'un tempo extraordinar, fără nici un moment de slăbire. În ultimele 15 minute, au operat cu o viteză extraordinară. Văzând aceste echipe, ne gândeam la o eventuală întâlnire a României, cu Ungaria sau Italia.

Echipa noastră ar juca mai frumos și în nici un caz nu va putea scăpa neînvinșă din cauza condițiilor fizice.

Pentru că echipa noastră actuală nu este o echipă de 90 de minute în tempo mare ca cel de pildă din matchul Italia — Ungaria.

UN CUVANT DESPRE ARBITRU

Matchul a fost condus de englezul Rous, care a fost huiduit în tot timpul jocului.

De ce? I se reproșează că a lăsat jocul liber, la un schimb de durități cari au impresionat neplăcut. În realitate, Rous n'a făcut nici o greșală. A aplicat toate regulile cu o precizie extraordinară.

În general a condus după concepția engleză.

Jocul englezilor nu e prea „cu mânuși”. E bărbătesc, forte și de foarte multe ori dă loc la ciocniri periculoase.

În Anglia, acel care lovește un adversar pronunță cuvintele: „I am sorry”, adversarul răspunde „all right” și incidentul e închis.

Mentalitatea care se degajează din cuvintele de mai sus, nu o au însă jucătorii și mai ales spectatorii din Budapesta.

LIS

Cadeții României vor debuta în fața Bulgariei

După trialul de mâine se va cunoaște echipa. — Bulgarii vin într-o formație redutabilă. — Arbitrul matchului și-a anunțat sosirea

Echipa tânără a țării, românească de sânge și speranță pentru un viitor apropiat va debuta Duminică pe stadionul dela O. N. E. F.

Nu știm dacă importanța acestei zile, a scăpat din vedere cuiva, datorită noastră e să insistăm asupra ei.

Pentru prima oară, vor intra în arenă, într'un match internațional, cadeții echipei naționale, elementele

Interii au jucat 90 de minute de defensivă.

li găsea foarte des în apropierea ultimei linii defensive.

TREBUE SA SMULGEM DOUA PUNCTE

Căci e bine să se știe, că italianii au luat drumul Pestei, foarte pesimiști.

N'ar fi fost cătuși de puțin mirați dacă ar fi terminat învinsi. Oficialii lor nu aveau încredere în echipă și nu-i preocupa decât modalitatea de a smulge două puncte.

Vitorio Pozo ne spunea după match: „Știu că lumea e nemulțumită. Noi n'am avut altă pretenție la Budapesta, decât să câștigăm două puncte. Situația în Cupa Europei nu ne permitea să pierdem un singur punct. Cu orice preț trebuia să câștigăm cele două puncte.

Fără eforturi știam că va fi greu echipei noastre să realizeze acest lucru. Ea nu dispune niciodată de condițiuni bune, înainte de luna Februarie.

O NOTA BUNA PENTRU AMBELE ECHIBE

Independență de observațiile de mai sus, trebuie să recunoaștem un lucru: atât echipa Italiei cât și a Ungariei, sunt în condiții fizice perfecte.

90 de minute joacă într'un tempo extraordinar, fără nici un moment de slăbire. În ultimele 15 minute, au operat cu o viteză extraordinară. Văzând aceste echipe, ne gândeam la o eventuală întâlnire a României, cu Ungaria sau Italia.

Echipa noastră ar juca mai frumos și în nici un caz nu va putea scăpa neînvinșă din cauza condițiilor fizice.

Pentru că echipa noastră actuală nu este o echipă de 90 de minute în tempo mare ca cel de pildă din matchul Italia — Ungaria.

UN CUVANT DESPRE ARBITRU

Matchul a fost condus de englezul Rous, care a fost huiduit în tot timpul jocului.

De ce? I se reproșează că a lăsat jocul liber, la un schimb de durități cari au impresionat neplăcut. În realitate, Rous n'a făcut nici o greșală. A aplicat toate regulile cu o precizie extraordinară.

În general a condus după concepția engleză.

Jocul englezilor nu e prea „cu mânuși”. E bărbătesc, forte și de foarte multe ori dă loc la ciocniri periculoase.

În Anglia, acel care lovește un adversar pronunță cuvintele: „I am sorry”, adversarul răspunde „all right” și incidentul e închis.

Mentalitatea care se degajează din cuvintele de mai sus, nu o au însă jucătorii și mai ales spectatorii din Budapesta.

LIS

Măine se joacă pentru Cupa României

Pentru înlesnirea lichidării Cupei României, forul care dirijează această competiție nu lasă să treacă o zi liberă, fără să fixeze unul sau mai multe matchuri.

Astfel, mâine va avea loc o etapă pentru Cupa României, în programul căreia intră următoarele două matchuri:

Olympia—Belvedere

Pe arena dela Regie, două echipe bucureștene, vor susține un match care se anunță foarte interesant. Am bii combatanți s'au calificat în două la două echipe din Turnu Măgurele și vor da o luptă crâncenă ca să înainteze în competiție.

FORMATILE PROBABILE

BELVEDERE: Ștefănescu; Bulzan, Săndulescu; Borbil II, Constantinescu, Sauciu, Borbil I, Fănel, Tiță, Gheorghiu, Bucureșteaunu.

Echipa tânără a țării, românească de sânge și speranță pentru un viitor apropiat va debuta Duminică pe stadionul dela O. N. E. F.

Nu știm dacă importanța acestei zile, a scăpat din vedere cuiva, datorită noastră e să insistăm asupra ei.

Pentru prima oară, vor intra în arenă, într'un match internațional, cadeții echipei naționale, elementele

Interii au jucat 90 de minute de defensivă.

li găsea foarte des în apropierea ultimei linii defensive.

TREBUE SA SMULGEM DOUA PUNCTE

Căci e bine să se știe, că italianii au luat drumul Pestei, foarte pesimiști.

N'ar fi fost cătuși de puțin mirați dacă ar fi terminat învinsi. Oficialii lor nu aveau încredere în echipă și nu-i preocupa decât modalitatea de a smulge două puncte.

Vitorio Pozo ne spunea după match: „Știu că lumea e nemulțumită. Noi n'am avut altă pretenție la Budapesta, decât să câștigăm două puncte. Situația în Cupa Europei nu ne permitea să pierdem un singur punct. Cu orice preț trebuia să câștigăm cele două puncte.

Fără eforturi știam că va fi greu echipei noastre să realizeze acest lucru. Ea nu dispune niciodată de condițiuni bune, înainte de luna Februarie.

O NOTA BUNA PENTRU AMBELE ECHIBE

Independență de observațiile de mai sus, trebuie să recunoaștem un lucru: atât echipa Italiei cât și a Ungariei, sunt în condiții fizice perfecte.

90 de minute joacă într'un tempo extraordinar, fără nici un moment de slăbire. În ultimele 15 minute, au operat cu o viteză extraordinară. Văzând aceste echipe, ne gândeam la o eventuală întâlnire a României, cu Ungaria sau Italia.

Echipa noastră ar juca mai frumos și în nici un caz nu va putea scăpa neînvinșă din cauza condițiilor fizice.

Pentru că echipa noastră actuală nu este o echipă de 90 de minute în tempo mare ca cel de pildă din matchul Italia — Ungaria.

UN CUVANT DESPRE ARBITRU

Matchul a fost condus de englezul Rous, care a fost huiduit în tot timpul jocului.

De ce? I se reproșează că a lăsat jocul liber, la un schimb de durități cari au impresionat neplăcut. În realitate, Rous n'a făcut nici o greșală. A aplicat toate regulile cu o precizie extraordinară.

În general a condus după concepția engleză.

Jocul englezilor nu e prea „cu mânuși”. E bărbătesc, forte și de foarte multe ori dă loc la ciocniri periculoase.

În Anglia, acel care lovește un adversar pronunță cuvintele: „I am sorry”, adversarul răspunde „all right” și incidentul e închis.

Mentalitatea care se degajează din cuvintele de mai sus, nu o au însă jucătorii și mai ales spectatorii din Budapesta.

LIS

PREGATIRI JUSTIFICATE

Faptul că în România contrar obiceiului pregătirile au început de mai demult, este justificat.

Informații din Sofia ne fac să credem, că bulgarii sunt foarte prudenți, deși știu că România nu va întrebuința decât echipa secundă. La Sofia au avut loc mai multe trialuri și s'a desemnat un cadru de 16 jucători, din care abia la București se va forma echipa. În orice caz, considerăm oportun să afirmăm că foarte mulți dintre jucătorii echipei Bulgariei, au operat în Balcaniadă.

Vom revedea deci la București pe Mustaf, Anghelof, Baicusef, și ceilalți cari în ciuda performanțelor făcute de echipa lor au lăsat amintiri frumoase.

ECHIPA ROMANIEI

nu se va forma decât mâine seară. Un trial a fost convocat pe O. N. E. F. și dintr'un lot de 22 de jucători se va desemna echipa cadeților tinându-se neapărat seama de caracteristicile, pe cari trebuie să le prezinte echipa B.

În trialul de mâine vor evolua:

PORTARI

Petre Rădulescu (Unirea Tricolor), Crețanu (Juventus), Sepei (Universitatea).

FUNDASI

Sfera (Universitatea), Simșinovi-

Sensul exact al deciziei dată în cazul Baratki

Asul Crișanei e cetățean român. Legitimarea avută în Ungaria a fost bună. Contractul cu Hungaria la fel. Stadiul actual al litigiului

Suntem în măsură să reluăm astăzi discutarea cazului Baratki, în lumina unor informații exacte culese chiar la fața locului și dela persoane autorizate cari au jucat un rol în discuțiunile dela Budapesta.

În numărul de Vineri am prezentat cele două teze aparținând federațiilor ungare și române.

Conform tratatului dela Trianon, era imposibil să nu se ajungă la constatarea că

BARATKI E CETĂTEAN ROMAN

În acest sens d. prof. Pelikan a dat o decizie definitivă.

Dacă România a fost satisfăcută în ce privește cetățenia, nu același lucru se poate spune despre situația lui sportivă.

D. prof. Pelikan a hotărât că legitimarea lui Baratki în Ungaria n'a fost viciată, iar contractul cu Hungaria e bun și rămâne valabil.

În urma acestei hotărâri, Baratki poate juca în echipa României, cu autorizarea clubului Hungaria.

Consistământul acesta a și fost obținut.

LITIGIUL CONTINUA

Situația jucător